

Quảng Ngãi Việt Nam, ngày 9.3.1991

Kính gửi: Chị Khuê Minh Thảo

P.O. Box 5435 Arlington VA
22205-0635 USA.

Thưa chị,

Bức thư kèm theo tôi đã gửi cho chị hồi đầu tháng 9/90 theo địa chỉ ghi trên (Địa chỉ này tôi ghi lại trong thư hồi âm của chị cho Ông Lê Ba, Phó Trưởng Ty Xả muối Quảng Ngãi hiện ở Hẻm 100 Phố HCM.) Đến giờ này tôi vẫn chưa có hồi âm - tôi rất ngại thủ ấy không đến tay chị, nên buồn lắm. Trường hợp thư đã đến rồi, nhưng vì quá bận nên chị không hoặc chưa hồi âm tôi vẫn hiểu mãi và đừng dỗi! Nay, tôi gửi bạn 2 về địa chỉ anh Ba (nguyên cũng ngành Xả muối) vừa mới đến HK. để nhờ chuyển lại. Chị. Ước mong bằng đường đi này - thư sẽ đến tận nơi. Lê nào cái ước mong thật nhờ thư này mà vẫn bị Trời Phạt phục

long tời chi' nhi'.

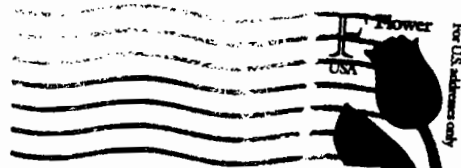
Kính chúc Chi và bảu quyn' an Khang
Hạnh phúc!

thân kính,

Hà An

Nguyễn Tường Tam
76 Ngô Quyền
Quảng Ngãi.

7

APR 1 1 1991

Ba Khuc Minh Tho
P.O. Box 5435 Arlington VA.
22205-0635

Quảng Ngãi, Việt Nam, ngày 19.8.90

Kính gửi: Chị Khúc Minh TH8

Chú tịch Hội Grãtinh Cựu Tù nhân CT Việt Nam
tại Hoa Kỳ

Thưa chị,

Cách nay hai tuần, từ quê hương Việt Nam thân yêu, tôi đã nghe rất rõ lời phát biểu của Chị và Anh ANH trong buổi tiếp tân đón tiếp Anh em Cựu tù nhân CT Việt Nam vừa mới đến Hoa Kỳ trong đoàn HO. Có lẽ đây là lần đầu tiên được nghe giọng nói của Chị, đồng cảm ngộ nhủ đã nghe từ lâu... Ờ, sao mà thân thương quá!

Một số Anh em chúng tôi thật vô cùng xúc động và cảm kích trước những hoạt động tích cực của Chị và của các vị bên ấy đã lo cho Anh em còn ở lại quê nhà bằng tình yêu thương tha thiết... Vẫn biết chị rất bận rộn — và phải đọc hàng ngàn bức thư thăm hỏi, yêu cầu, trả lời, rồi gọi đến... Nhưng có lẽ, đây là lá thư đặc biệt làm phiền chị nhiều hơn cả. Rất mong được chị loan lời... Và, bây giờ xin phép chị cho tôi được lần lượt trình bày:

Tôi tên là Nguyễn Tường Tam 50 tuổi, hiện thường trú tại Quảng Ngãi. Trước đây đã phục vụ trong ngành xã hội từ tháng 9/63 giữ chức vụ Trưởng đoàn Công tác tại Ty xã hội Quảng Ngãi — Đến năm 1972 tại ngũ trở lại Quân đội, Năm 1973, do tổng báo trả lương yêu cầu, tôi ứng cử vào Hội đồng xã, đặc cử và giữ chức vụ Phó Chủ tịch Hội đồng ND xã Tư Quang Tà Nghĩa, Quảng Ngãi. Đến tháng 4/75 bị tập trung cải tạo và được ra trại một năm sau đó. Hoàn cảnh lúc bấy giờ rất bị thiệt thòi a — Vợ tôi Minh Hoàng đưa các con vào kinh tế mới Bình Tuy, trong lúc cháu đầu mới 5 tuổi, cháu út vừa tròn 1 tháng. Cho nên, thời gian cải tạo không bao lâu mà hậu quả thật là nghiêm trọng: Lúc ra trại tôi mang vào người không biết bao nhiêu là bệnh tật: Viêm khớp làm teo cơ chân trái. — Viêm đại tràng mãn... Gần đây, do đời sống thiếu thốn, phiền não mắt tôi bị đục thủy tinh thể. — Mười lăm năm qua tôi phải cu li chống đỡ với bệnh tật, mới vừa sinh sống được gần và tôi lo tuồn trong một cuộc sống đầy khổ khăn bất trắc...

Hiện tại hành hạ như chúa tể mà còn giằng xé lấy cả grãtinh tôi nữa chị a:

— Vợ tôi (Ng. thi Hào) hồi năm 1968 nhàn rỗi thăm câu em thư buôn ở Quảng Trung, chẳng may bị một chiếc công xa tông phải

gây thường tích trâm trong ở chân phải, gờ lớn tuổi vết thường cũ lành lại để lại rất nhiều sẹo...

Chúng tôi có 5 cháu:

- Cháu gái đầu (Tường Vi) sinh năm 1970, sau khi sinh 16 tháng một tai biến não rõ nguyên nhân gây chết 60%. Vì thế nên ở học nói được. Cháu rất thùy nhĩnh nhưng đang sống trong tình trạng bất hạnh đó: - Cháu trai út (Tường Bảo) sinh năm 1975 từ khi 8 tuổi cũng không rõ nguyên nhân gây chết từ nhỏ đến nay hiện giờ cháu không còn nghe được gì nữa - đánh ngli học... Hai trong 3 cháu trai còn lại, sức khỏe cũng rất tốt... Nỗ niềm như thế, thừa chị - nhiều lúc tôi thấy mình muốn ngã quỵ! mà đau trước đây tôi rất sợ hãi là rất đau ngli học!

Tôi biết đó năm cái tạo của mình chưa đủ qui định để xin đi định cư theo diện HO. Song vì hoàn cảnh biệt bách quá nên tôi đã liên hệ với Công an Quận để xin lấy hộ sơ. Công an phân ban có báo với tôi rằng: Trưởng ban của Ông nếu muốn được đi thì phải vào đông bên phía Hoa Kỳ. Câu gợi ý ấy làm cho tôi nhớ đến chị - tôi phát bực hôm nào trong khổ như vẫn còn vang vọng bên tai... Cho nên tôi muốn vượt thử này trước là hậu thắm, sau xin ý kiến của chị: Tôi có nên lấy hộ sơ không - Chị có thể giúp đỡ cho tôi được lên danh sách bên ấy hay không? Thôi thật với chị, nếu được đi quan tâm đại bết của chị - đâu phải tôi 1, 2, 3, hoặc 4 năm nữa tôi cũng dần dần - Niềm là tôi được nhìn thấy một lối sáng - niềm hy vọng, để còn có chút ngli học chẳng để lại cái di sản cảnh bị huyết của mình. (Hôm nay, Tôi đang ngli ở từ nay lại cho cái con tôi - chúng nó phải được học hành đến nỗi đến lớn để thay thế cho tôi, cho lớp chơ anh của nó, bị "bơ lộn" để được đóng góp và làm cái gì đó cho Đất nước thân yêu của chúng nó.

Hì vọng nhận được hốt âm của chị với những lời chỉ dẫn cần thiết - Tôi quê nhà tôi nghe lòng mình ấm lại - Thành thật cảm ơn chị đã đọc hết bức thư này. Và trước khi đóng bát, xin chân thành cầu chúc chị và Quý Gia đình An Khang Hạnh phúc, Rừng chị được dồi dào Sức Khỏe để tiếp tục lo cho anh chị em ở quê nhà - một lòng chúc vô hạn!

Nguyễn Tường Tam. Khánh Huệ Nguyễn Lam

Phước, Nguyễn Tường Tam
76 Ngõ Nguyễn - Quang Trung - VN.